

La Escena Catalana

À LA MEMORIA DE
Frederich Fuentes

*Talia, cercant consol,
la gloria per tu demana,
puig ta mort, per desconsol,
ha dut un dia de dol
à la Escena catalana.*

Primer folletí del drama

LA MA DE MICO

15 céntims

LA ESCENA CATALANA

Setmanari català de literatura

Dedicat á fomentar el Teatre de la terra. ⌘ Sortirà cada dissapte

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre 2'00 Ptas.
Un any 7'50 »
Número solt: 15 Céntims.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer Petritxol, núm. 8.
IMPREMTA DE SALVADOR BONAVIA

En FREDERICH FUENTES

EL Teatre català plora avuy la mort d'un de sos mellors intérpretes, en Frederich Fuentes, el galán jove cómich que durán anys y anys ocupá un lloch preeminent á la companyia del Romea.

Ell vá posar á salvo, una munió de obres en les que hi era indispensable ó en les que molts autors ja escribian apropiades á son caràcter y segurs, per lo tant, del éxit.

Seria interminable la llista de les obres per ell estrenades, no mes cal dir que tot el repertori cómich ha passat per les seves mans, y moltes obres s'han fet populars, gracies á la especial execució que les hi donaba en Fuentes.

La mort de aquest insigne artista repercutirá en sentiment per tot Catalunya, ja que per tot era prou conegut y per tot havia tingut imitadors, proba evident de que son treball artístich havia penetrat en el cor de molts aficionats y del públich en general, qui l'estimaba, l'admiraba y l'aplaudía.

LA ESCENA CATALANA, creu cumplir ab son deber, honrant en aquest número la memoria de tan celebrat actor, per enaltir la gloria del Teatre català y n'guardin fidel recort les generacions vinentes.

LA REDACCIÓ.

Estrenes de la Setmana

PRINCIPAL

La llar.—Visió en un acte y sis quadros, lletra de Victor Brossa y Sangermán, y música del mestre Bartrolí.

L' eminent Morera prou feu tots els estorsos possibles pera dissimular el fracàs que es va preveure al primer quadro.

La visió no te consistencia, y els artistes tots procuraren treballarla, cosa que es d'aplaudir y de que en té d'estar molt agraït l'autor de la lletra.

L'assumpto recorda á la bonica comedia *Colorín colorao* y la visió *La Fustots*; aquesta manca d'originalitat fora el de menys si la obreta fos interessant, pero.. ni á aixó arriba.

La música es agradable, per lo que felicitem al jove mestre.

¿Y per fer aixó, l'autor tenia necessitat d'usurpar el títol d'una altre producció dramática?

¡Quin poch ingenil

ESQUERRA DEL ENSANXE

Reyal=sa.—Tragedia lírica en un acte y en vers, original de Jaume Martí, música de Francisco Payás.

L'autor s'ha esmerat en la versificació, conseguint construir uns endecasílabs cisellats y de sana literatura, mes no ha lograt desenrotllar l'argument ab la finesa que aquest se mereix.

Els dos motius de música que adornan l'obra varen agradarnos, tant el que va semblarnos original, com el que 'ns recordá el cant de *Zaira* en *L'alegría que passa*.

Els autors sigueren cridats á les taules, aixis com el jove escenograf, que pintá una decoració plena de llum, entonada de color y justa de perspectiva.

Els executants, Srta. Pahissa y Srs. Más, Illa, Rodón y Mora es portaren regular.

LA UNIÓN GERVACIENCA

Una mica de broma.—Comedia en un acte, original de Joan Cucurella.

Es una obreta senzilla, que revela condicions en son jove autor per seguir conreuhant l'art de Tallà.

Va ser cridat á les taules ab forts aplausos.

La Srta. Ferrandiz y 'ls Srs. Calveras, Papaceit, Trujols y Casadessús donaren á l'obra una bona interpretació.

CENTRE AUTONOMISTA CATALÁ (S. Gervasi.)

Resurrecció.—Juguet cómich en 1 acte original d'en Jacinto Sala.

Es tracta d'una obreta senzilla sense cap afectació, pero ben tramada y que fa passar agradablement l'estona, qu' es lo que l'autor es proposá. El dialech es correcte y conté escenes verament cómiques.

L'autor fou cridat amb insistencia al palco escénich. El felicitem, encoratjantlo pera que continuhi puig creyem que pot fer quelcom mes.

En la execució 's distingiren la Sra. de Sala, els germans Serra y 'ls Srs. Boquet y Rojí.

15 cénims

ATENEU OBRER CATALÀ (Sant Martí.)

Herencia maledida. — Quadro dramàtic en prosa, original de Raymond Cantó Alfonso.

Qualsevol diria qu'és ideat per dos autors. Al sentir el viu diàlech que sostenen hereu y fadrí *extern*, un creu topa amb una obra de sociologia; y en cambi al final (qu'és la part més excelent) resulta una d'aquestes apoteosis de novela, en que 'l criminal se torna boig horroritzat de son crim y arrossega inconscientment a la víctima. Va ser un èxit, al que hi ajudaren molt els actors, particularment la Srta. Morera y 'ls Srs. Mariages y Vergés.

ATENEU OBRER DEL DISTRICTE II (Olimpo.)

Un joch de cartes. — Saynet en un acte, original de Manel Folch y Torres.

El millor elogi que podem fer d'aquest saynet, és dir que revela interioritats y típiques habituds de Barcelona.

Conté situacions còmiques que la Srta. Sarbosa y 'l Sr. Garrigó, interpretaren a maravella, prova d'això que 'l públic aplaudia freneticament. No desdiguieren tampoch els Srs. Amores y Farrerons. Els demés personatges eren vistes de cinematograf.

SALA MONTSERRAT (Torrelló.)

Un bon assistent. — Sarsuela, lletra de Albert Cosin, música del Mtre. Francesch Ribas.

Aquesta nova obreta obtingué un brillant èxit per son argument interessant y lo inspirat de la música.

Va ser molt ben interpretada per les Srtas. Gomis, Torres y 'ls Srs. Cosin, Palacios y Figarola.

Felicitém als autors pel seu interès en fomentar el teatre català.

El derrer frach d'en Fuentes

¡Que es trist aixó!

(Fuentes.)

La nostra coneixensa ab en Fuentes data de l'any 1871 y la amistat del any 1873, quant l'Empresa del Teatre Romea donaba funcions a la vegada que al Romea, al Liceo, al Espanyol y al Olimpo ahont a les hores hi teniam la Societat Latorre.

Aixís com de la coneixensa ne resultá s'amistat, el caràcter franch, alegre y desinteressat d'en Frederich ben aviat engendrâ el carinyo y ab ell la intimitat y el companyerisme propi de ànimes joves, com a les hores eran les nostres.

Aquesta simpatia comensada al escenari del teatre del carrer dels Mercaders, prengué cos l'any següent al traspasar la Societat Latorre del Olimpo al Romea y no's refredâ pas de cap manera; com pressentint que mes tart teniam de ser lligats ab els llassos de actor y empresari, llassos que moltes vegades s'esmunyen per les peripecies que 'n si portan aquesta mena de negocis.

Donces be, ni quant en Fuentes ha sigut a Romea, ni fora, se refredâ la nostra amistat, sempre havia vist en Fuentes un cor angelical, un home de be, un bon amic ab tota la extensió de la paraula.

Fetes les anteriors aclaracions en el seno de la intimitat, contém l'història del derrer frach d'en Fuentes.

Eram a darrers de mars del any 1904. Estaba anunciada la vinguda a Barcelona del Rey Alfons XIII per primers d'Abril. «El governador Sr. Rotwós havia previngut a la Empresa del Teatre Romea que 'l Monarca desitjava assistir a una funció del Teatre Català y tocantme com a soci administrador de dita empresa fer els honors del Quefe del Estat», me calgué repassar la roba negra per estar previngut. Un dia, al matí, mentres feya aquesta operació, s'esdegué estar present a casa l'amich Fuentes, y al probarme el frach que havia servit per les anteriors funcions de gala donades en dit teatre quant l'any de la Exposició Universal, com me havia engroixit, apenas si m'entraba la tal prenda de roba obligantme a deixarla de reemplaç, no per dolenta, ja que sols havia servit sis vegades, sinó per esquivada.

—Ja ho veus, Frederich, gangues del ofici, feste frach nou.

—¿Que 'n farás d'aquet, me digué?

—Portarlo a la guardarropia ó vendre'l a un mosso de fonda.

—Home, fes una cosa, regàleme'l.

—Pro criatura de Deu, no veus que hi ballarás dintre?

—D'aixó no t'en cuidis, son atencions del sastre.

—Donces mira aquí el tens.

—Gracies,—y dirigintse a les dones de casa els digué:

—Ja 'l veuran y quant s'estreni els dedicaré la funció.

En efecte, la nit del 28 de febrer de 1905, representant *El Contramestres*, estrenâ el frach y ens dedicâ la funció.

En escena, aquell dia, en senyal de agraïment es bellugaba mes de lo ordinari fins al extrêm de que un amic ens digué:

AB MOTIU DE LA MORT DE
En Frederich Fuentes

Tothom plora al actor, que, com estrella
de grossa magnitud,
brillaba en l'hermós Temple de Talia
ab esplendent llum.

Ab la radiant llum de's jorns de gloria
dels genits qu'hem tingut;
d'En Parreño, la Paca y En Fontova,
dels teus companys volguts.

Mes el plor d'aquest públic que tenies
talment embadalit,
fora mes greu, si com fuig jo, ploressin
al còmic y al amic.

RAMÓN SURINACH BAELL.

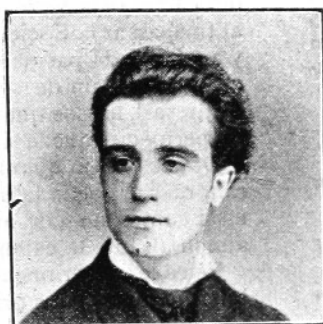
Retrats y creacions d'

Als 17 anys.
(Fot. Rodamilans.)

Als 20 anys.

Als 30 anys.
(Fot. Areñas.)

En El plor de la madrastra.

En Flor de un día.

(Fot. Partagás.)

En Cura de moro.

(Fot. Areñas.)

En Mossén Janot.

En Cérol de bota.

(Fot. Audouard.)

En La Planzadora.

d' en Frederich Fuentes

En Els estudiants de Cervera,
(Fot. Audouard.)

En La Dida.

Als 40 anys.

Als 50 anys.
(Fot. Ferrapiere.)

En La pagesa d' Ibsen.
(Fot. Audouard.)

En El barbero de la aristocràcia.
(Fot. Ferrepiere.)

En L' hereuher.
(Fot. Esplugas.)

En Un embolich de cordas.
(Fot. Audouard.)

En La Baldróna.

—No sé que té avuy en Fuentes, may está quiet.
—Estrena frach, li vaig contestá, y ab aquestes bellugadisses ensenya la prenda á la sastressa y dona les gracies al sastre.

Aquest tou el derrer frach artístich del amich Fuentes, quina falta entre nosaltres plorém amargament.

Descansi en pau.

RAMÓN FRANQUEZA.

Frederich Fuentes

De la primera fornada
del Teatre Catalá,
pochs son els que 'n restan ja.
De nostra escena preuada
altre n' havém d' anyorá.

De cent tipos agradosos
plens de llum, de vida, y cor,
bellugadissos, jocosos,
models tots ells primorosos,
en FUENTES fou creador.

Creador de llarga estada
en l' escenari, may va
quedar sa pensa agotada.
¡Rica primera fornada
del Teatre Catalá!

LLUIS MILLÁ

Carta oberta

Sr. Director de LA ESCENA CATALANA.

Present.

Amich meu: Al mateix temps que vosté 'm feya avinent, que LA ESCENA CATALANA anava á dedicar un número á la memoria de en Frederich Fuentes, m' entregaren l'exemplar de *Lo Rector de Vallfogona*, qual tercera edició acaba d'estampar aquest il·lustrat setmanari; y aí passar la vista pel repartiment de l'obra, 'm va venir á la boca el *requiescat in pace*. De tots els que estrenaren aquell xamós drama, autor y actors, l'úlich que sobrevivia era en Fuentes. Avuy... ja tots son morts! En Fuentes, en aquella producció en qué 'l mes popular poeta de Catalunya del sigle XIX presentava á les taules al poeta catalá més popular del sigle XVII, hi feya 'l galan jove, l'Eudalt, mereixent no sols del públich forts aplaudiments en diferents passatjes de l'obra, sinó també elogis molt expressus del autor per la justa interpretació del seu paper, un dels mes delicats del drama per les diverses situacions en que 's troba l'enamorat de l'Angela. Jo 'n só testimoni presencial.

Y lo que dihem d'aquest actor en *Lo Rector de Vallfogona*, podríam dirho d'una infinitat d'obres per ell estrenades en la quarentena d'anys de la seva vida artística. Es que en Fuentes era un apassionat del treball escènich y estudiós dels seus papers á n'els que 's compenetrava, donant relleu á tots els efectes que en ells hi havían posat els autors. Graciós, ingenuu y sentimental cuan la situació ho reclamava, era un dels

actors que mes sabien guanyarse les simpaties dels espectadors, com també se les guanyava de tots els que 'l tractavan de fora de les taules.

Ab la sentida mort de en Frederich Fuentes, hi plany la perdua d'un bon amich, el qui ho es de vosté afectíssim y S. S.

CONRAT ROURE.

En la mort d'en Fuentes

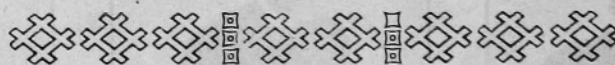
Tota sa vida ens feu riure
ab artistica emoció,
sols nos ompli de tristesa
la riallada de sa mort.

Emocionant en *La dida*,
simpatich en *Lo Rector*,
jogané en *La baldirona*
y 'l *castell del tres dragons*,
feu esclafi ab sa vis cómica
á dugues generacions,
poguent dir que tingué en *Fuentes*,
de les rialles la font.

En *Lo collaret de perles*,
de perles omplí 'l seu nom,
logrant en la patria escena
sé 'l galán jove millor.

—«¿Fem junta?»—deya ell ab gracia
quant feya 'l *Mossén Janot*,
y ab els seus companys de gloria
s' ha juntat en l'altre mon.

A. DE RIUS VIDAL.

¡POBRE PAPÁ!

El metge ja 'ns ho deya qu' estava grave, pero nosaltres, per mes que 'l veyam patir, no creyam que sens moris tant depressa. Dimecres á la tarde, sentintse mes abatut, el papá va dirnos que habia perdut tota esperansa de curarse, que 's moriria aviat. L'endemá, 'l metge va confirmarnos que no hi habia salvació per ell. El papá ho habia pressentit! La mort, que feya temps el cercava, s' habia apoderat d'ell y es disposava á robansel per sempre mes! El papá ho va conèixer. Eran les dugues de la matinada. Pobre papá! Quins moments aquells! El nostre bon pare, que tant ens estimava, que tantas angoixas habia passat per nostre ben-estar, perdía poch á poch les seves energies, estrenyia fortament les nostres mans, ens petonejava, dihentnos un cop y un altre cop, ab veu molt debil:—Me moro fills meus...—y mirantse piadosament l'Imatge de Jesús que devant seu tenia,—Ampareume Deu meul—va dir ab veu ja molt mes debil,

mentres el Sacerdot el persignava i va repetir altre cop, —Fills del meu cor me moro...vos deixo, Federico, Alfonso, Rosaura... estimeu forsa a la Conxital... Y els seus ulls y boca varen tancarsel... Ja no 'ns veyà, ja no 'ns parlava... tant sols sentiam la seva respiració fatigosa y anava posantse fret, fret... Despres, va fer una estremitut, va obrir els ulls, com si per darrera vegada volgués veurer als seus fills, y quant nosaltres, plorant, varem abraarnos a n' ell, petonejantlo, ja no 'ns sential... Habia mort!...

El rellotge tocava les sis del matí.
[Quatre hores terribles d'agonia]
[Pobre papà! ¡Ja no 'l veurem may mes! Tant que 'ns estimava! Tant que 'l volíam! Que sols havem quedat sens' ell... ¡Que Deu 'l tinga al cell]

FREDERICH FUENTES (FILL.)

El Temple de Talia

A la memoria d'en Frederich Fuentes.

Som els humils devots,
aymants de la Poesia,
qui tristos honorém
el temple de Talia.
Som els admiradors
del Art y la Bellesa,
qu' avuy hem vist la Mort
en tota sa núesa,
per xó no portém flors
ni fem esment de riure,
qu' havém perdut el goig,
el goig immens de viure;
y 'ls mérits dels artistes
ja ni aplaudim tan fort...
Tot es quietut al temp le,
al temple de la Mort.

A. CALDERER MORALES.

En Fuentes ha mort... Y, es clá,
ja sé qué succehiré:

que, impulsat pel darré anhel,
en Fuentes voldrà entrá al Cel.

—Quí sou?—Sant Pere dirá;
y ell, graciós, li respondrà
ab un vers de redolí
d'aquells que solia dí:

—«Por mas que usted no lo crea,
soy Fuentes, el de Romea.»

Al Sant li escaparà el riure...
y li deixará el pas lliure.

MAYET.

Cafè nou (Passeig de Sant Joan, 71.)

El passat dissapte va representarse la popular pessa
A ca la modista y una sarsuela castellana.
El diumenge *A cal sabatè* y la mateixa sarsuela.

Ateneu Republicà (Les Corts.)

Diumenge passat se representaren les obres *Campi qui puga*, *Lo pronunciamient*, y el quadro *Hijo por hijo*, quina execució fou premiada am forts aplaudiments pera la Sra. Hostau y els Srs. Vila, Roca, germans Prats y Ferré.

Ateneu Obrer del districte según (Olimpo.)

Dissapte celebrá aquest Ateneu una gran vetllada artistica a benefici dels Srs. Antonio Amores y Ignasi Garriga, representantse *El barber de Sevilla* y *Un joch de cartes*, aquest últim escrit expresament pels beneficiats pel reputat autor Manel Folch y Torres, quina ressenya fem apart.

En l'execució destacaren la Srta. Sarbosa y 'ls Srs. Marxuach, Rovira, Fábregas y beneficiats.

Ateneu Obrer Catalá (Sant Martí.)

El dia 8 tingué lloch un escullit programa compost de *La nit de Reys*, *Un cop de ielas*, *El rapte de la Sabina* y *Herencia malehida*, estreno que resenyem apart. Entre 'ls actors dignes de menció figuren la Srta. Morera y Sra. Alegret y 'ls Srs. Marieges, Vergés, Lleó y Durán.

Esquerra del Ensanche

L'últim diumenge varen posarse en escena les obres, *Sense argument*, *Reya.esa* y *L'alegria que passa*. Parlaréio de la execució de la primera y última ja que *Reya.esa*, per ser estrena, en parlém en lloch corresponent.

Sense argument siguié ben interpretat pels Srs. Carabellido (qu' es capás de fer riure a un mort) Illa y Carbonell y la Srta. Pahissa.

L'alegria que passa 's mereixia un parell mes d'ensaijos. Els intérpretes Srs. Illa, Llompart, Rodón y Pascual mereixen ser colocats en primer terme y en según els Srs. Mas, Marcos, Brusi y les Srtes. Pahissa y Ramirez.

La Unió Gervasiense

Diumenge dirigida per D. Pere Calveras posaren en escena *La festa dels aucells*, sobressortint els senyors Papaceit, Trujols y Srta. Ferrandiz; y seguidament estrenaren la comedia *Una mica de broma*, de la que parlem apart.

Niu Guerrier

Diumenge s'hi celebrá 'l benefici dels Srs. Mestre, Segura é Icart, posantse en escena les obres *La bona gent*, den Rusiñol y *Els tres toms* den Narcís Campany, obtenint ab dues produccions un conjunt acertat y forses aplausos al final dels actes.

La Flor de Lis (Correu Vell, 5.)

Pel benefici de les Escoles catalanes del districte tercer s'hi representaren les obretes *L'exemple* y *Visca Catalunya*, obtenint regular desemenyo. En la part literaria y musical s'hi lluhiren els Srs. Aymami, Tuloch, Jordà, Vidal, Alonso y Bosch. Els discursos dels Srs. Vila, Tort, Carbó y Balagueró, notables per tots conceptes.

Ateneo Obrero del Poblet

El dissapte passat se representá ab molt aplauso *Lo cor del poble* y *Un cop de telas* per la Srta. Boule y 'ls Srs. Gori, Gabarró, Rodrigo, Soler, Torres y Montserrat.

Va haverhi molts aplausos.

Centre Nacionalista Republicá (Gracia.)

La segona representació de *Riu avall* proporcioná un nou éxit al quadre dramàtic d'aquest centre.

Com en la primera, s'hi distingiren els senyors Claramunt, Adrià, Nolla, Bertrán y la Srta. Hernandez. La senyoreta Fornés y els senyors Rojas y Mercader, quins no hi prengueren part en la primera representació, meresqueren aplaudiments.

Un músich de regiment feu passar un bon rato a la concurrència; la senyoreta Hernandez y els senyors Rojas, y Bertran hi estigueren bé, en cambi el senyor Pellicer no va saber convencens.

L' Artesá (Gracia.)

El passat diumenge se representá l'hermós drama *El corazón en la mano* que fou molt ben interpretat per les Srtas. Lorán y Ancat, Sra. Dernis y els Srs. Puig, Galindo, Abril, Porta, Calaf, Gonfaus y altres. Per demá *L'enredaire* y l'nou dialech *Astronomía cómica*.

La Unió Sagrerense

El diumenge 's posaren en escena *La Resclosa*, ab una interpretació magistral, distingintse en primer lloch la Srta. Roldán que brodá son paper ab una riquesa de detalls molt propi del caràcter.

Els senyors Donato, Llop, Geardi, Bartrina y Freixas, correctíssims principalment aquest últim que tingué moments de verdader actor.

Per fi de festa representaren *Ditxós ball de màscaras*.

Centre Autonomista de Sant Gervasi

Ademés del estrena de *Resurrecció*, de qual obra ens ocupém en altre secció, se representá'l diumenge'l drama d'en P. Colomer, *Entre Boyres* que obtingué una interpretació regular.

El dia 18 del corrent, en el "Centre Nacionalista Republicá Fivaller," (Ateneo del districte sisé,) s'hi celebrará una funció extraordinària a benefici dels Srs. Francesch Navarro y Emili Guirguet, posantse en escena *La mare eterna*, *El casament per força* y l'estrena del dialech original de D. J. M. Navarro Porcel, titulat *El ball de patxada*.

Al Principal, el dilluns vinent celebrará son benefici l'aplaudit cantant Conrat Giralt, representantse *La Reyna vella* y *El fill del Rey* (visió, no el drama.) L'insigne Santpere interpretarà el preciós monòlech d'Escaler, *Entreacte*.

A Romea, l'eminent Armengol Gonla, anuncia son benefici per dimecres vinent, posantse en escena *Las francesillas* y *Lo cantador*.

L'empresa del Teatre Romea ha dedicat una funció d'honor al celebrat dramaturg Salvador Vilaregut, per l'èxit que s'han guanyat ses produccions representades en les vetlles del Teatre intim. Componen el programa, el drama en dos actes, *Barateria* y la rondalla en quatre actes, *La campana submergida*.

Al Sáló Arnau continuen els èxits d'en Guimerá y d'en Guixé. Totes les obres del mestre son interpretades per aquest actor ab una justesa digna d'admiració y agraïment. Diumenge passat feu *Teara baixa* ab un ple a vessar y ab assistència del autor, qui es vejé obligat a dirigir la paraula als del auditori.

Es verdaderament hermós y conmovedor contemplar com les masses d'una barriada popular acudeix tant sovint a rendir tribut al geni de tants preclars artistes com son Guimerá, Iglesias, Rusiñol, Crehuet, etc.

Al Teatre Apolo ha celebrat son benefici el primer galán jove Gaspar Furquet, formant part del programa el drama de Feliu y Codina *Maria del Carmen*, y el sainet d'en Vilanova *Qui compra maduixas!*

En aquest teatre está anunciat per avuy, dissapte, l'estrena del drama històric en 8 actes *La Reyna Catalina de Medicis*, original del fecond y reputat autor Joan B. Ensenat.

Per manca d'espai, en el present número deixém de publicar algunes revistes de Societat y «De nostres corresponsals», que publicarem en el número pròxim.

Hem 'ingut el gust de llegir varis diaris de Les Palmes, que donan co'pte detalladament dels èxits qu'ha obtingut el gran Borrás representant les famoses obres de nostre Guimerá.

La mañana, del dia 21 del passat, després de dirigir innumerales elogis a tant insigne artista (parlant del benefici d'en Borrás) publica la llista dels regals, que diu així:

Una corona de laurel, un gramofono y un mensaje de adhesión de la co'lonia catalana.
Dos cortes de chaleco, de Don Tomás Gómez y Bosch
Un neceser de plata, de la Companyia.
Una copa de plata, de los empleados del Hotel Catalán.
Una traba de corbata formando un euchilio, un reloj de oro con leontina y una botadura con puntas de brillantes, de los señores Don Francisco León, Don Demetrio Alfonso y Don Rafael Sanchez.
Un alfiler de corbata, de Don Rafael Ramirez.
Tres cajas de puros de la Habana, de Don Pedro Manrique de Lara.
Un automovil de plata para sobremesa, de la Sociedad *Los Doce*.
Un juego de fumar, de Pascuala Mesa.
Una caricatura, de Don Francisco Gonzalez Padrón.
Un busto de marmol de *Las Aguilas del Paraíso*.
Un precioso bouquet de flores y un estandarte en raso bordado, de Doña Ramona Bastida.
Un gallo inglés, de varios aficionados.

També dona compte d'un monòlech que va escriure y representar l'actor August Barbosa y que li valgué una ovació.

En Borrás y els seus, van despedirse del públich canari representant la famosa tragedia *Mar y Cel*, ab éxit conmovedor.

Nostre folletí

En aquest número repartim el primer folletí de la preciosa y conmovedora producció dramàtica en un acte y tres quadros,

La má de mico

adaptada per el celebradíssim escriptor Salvador Vilaregut y representada ab extraordinari éxit en els teatres Romea y Principal.

La obra aquesta quedara publicada en tres setmanes.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA, Petritxol 2. = BARCELONA